

”Den Tänkande Handen” på Gustaf III Antikmuseum, Kungliga Slottet

Cecilia Hultman från Västernorrland nominerad i teckningstävling

[”Den Tänkande Handen”](#) är en nyinstiftad stipendietävling för unga tecknare, initierad av Kungliga Hovstaterna i samarbete med Konstakademien. Den vänder sig främst till unga konstnärer och arkitekter. Efter ansökningsförfarandet nominerade Konstakademiens stipendienämnd tio tävlanden som nu ställer ut på Gustaf III Antikmuseum på Kungliga Slottet. En jury har sedan bedömt teckningarna och tre stipendiater utnämndes på Nationaldagen. Dessa tilldelas 100,000 kronor vardera. Cecilia Hultman var dessvärre inte en av de tre. Hon tar det dock med ro. Hon förstod rätt omgående att hennes arbetsprocess inte passade tävlingskonceptet. Detta gjorde mig högst förvånad eftersom hon var den första jag kom att tänka på då jag läste vad som efterfrågades. Cecilia Hultman använder teckning för att iakttä, förstå och närma sig icke vedertagna värden.

Jag har på ett litet hörn kunnat följa utformningen av ”Den Tänkande Handen”. Har fått höra förhoppningen av vad det ska vara, innebära och uppmuntra. Det pågående tänkandet, förståelsen genom tecknandet, aktiviteten och rörligheten. Det låter som ett upplägg helt i linje med Cecilia Hultmans verksamhet. Så långt håller hon med. Sedan stod det klart att hon inte skulle få vara med vid installationen. Cecilia Hultmans verk slutar inte efter att handen släpper pennan. Hon tecknar och tänker även då hon installerar. Nu fick hon överge detta och ta beslut baserade på abstrakta minnesanteckningar av utställningsrummet, en vikhög och en monter. I sin verksbeskrivning förklarar hon:

”Du vet att det är teckning när du bländas av blyerts. Du vet att det är linjer, när du ser att ytor kan ha riktningar. Du vet att format spelar roll, när du kommer nära nog att uppfatta alla detaljer. Varje omsorgsfullt utförd gest. Och du vet, av egen erfarenhet, att tecknandet är ett tekniskt prövande samarbete mellan kropp, tanke och material, som med sin direkthet tycks både mänskligt levande och fullt disciplinerbart.”

Utställningsmontern tillåter mig inte att vara närgången. Jag bländas inte av någon blyerts. De inbyggda lysrören fräter ut all struktur och de finstämda och precisa nyanserna kan inte urskiljas. Något har minst sagt gått förlorat. Det är svårt att göra konsten rättvisa då den tyglas och angräps snarare än tillåts expandera.

Stipendietävlingen ”Den Tänkande Handen” skapades för att uppmärksamma teckningen som grunden för analysen, förståelsen, idéerna och skapandet. Om nu syftet är att tänja och utveckla tecknandet, så bör även konstnären ha möjlighet att inkludera utställningsytan. Jag tror Cecilia Hultmans arbetsprocess passade perfekt, men att arrangörerna misslyckades då de inte gav alla deltagare möjlighet att förmedla hur de använder teckning och vad teckning kan innefatta. Dock lär man av sina misstag, så detta har troligtvis rättat till sig om ett år eller två.

Text och foto: Ida Rödén

Den Tänkande Handen är en återkommande teckningstävling. Av 283 ansökanden nominerades Roger Smeby, Elisabeth Widmark, Cecilia Hultman, Sara Wallgren, Naima Callenberg, Assar Tallinger, Love Dahlstedt, Ester Eriksson, Rasmus Richter, Cedric Jacques Yu. Stipendiet på vardera 100,000 kronor gick till Roger Smeby, Love Dahlstedt och Cedric Jacques Yu. I juryn ingick Carl Philip, Ann Edholm, Jockum Nordström, Alexis Pontvik och Susanna Slöör.

Volym 2017-06-08